

בעלונה ובו חלק נשאר והוא השכל המועיל הנקשר בו וידע את אשר הכה ולא יזכור את אשר
 שם להקשרו בהכנה ההיולגית אשר עם הלורות הדמיוניות ועם הנפש המדומה ובעת ההפך
 יחסך אל עמו וישיר לשרו וידע את אשר שם ולא יזכור את אשר הכה ולא יזכור הנדב
 אחר המות הוא הדבר הממקיים צפועל ירלה הוא זה שישכיל צפועל כי המושכלות העיוניות
 אללו הם נלחיות וכבר קמ'ר זה צ"ר נחללת ענינו ואמר כי הכה ולם כל הורה נפקד הכה זה
 השכל ההיולגית הוא כס אחד ומשתתף עם הנפשות האישיות המיוחדות לאדם אדם כענין
 צומליות המין וההפך ציניהם כי המין אישים צפועל אין צבס כי ליטרך אל הפשטה והשכל
 הזה אישי צבס המין צפועל אשר שהוא נבדל ר"ל זאת ההכנה והוא שכל ר"ל אלה שהוא ערום
 והתיחד צמוס תהי' ההורלה אליו והוא ימייצ לו המיכות ולזה היו הלורות בכה הזה
 מינים צפועל ר"ל כלל הלורות והוא מחוץ לנפש אישים צפועל מינים צבס ולפי היות המין לא יוצל
 מונו כי אם ענין אחד היה זה ההיולי והלורה ההרה בו לחת ומשתתפת לכל אישי בני האדם
 כי המות אשר ישכילנה איש ומאישי בני אדם ון הצאים הוא המות אשר ישכילנה שאר בני אדם
 הנמלאים והם ואשר הלבו ועברו ואשר יהיו לאחר ומכאן ובאשר ילוייר זה ככה יתחייב מונו
 שיהיו המושכלות צהכרח צלתי הרוים ולא נפקדים צעלם מלד שהם מין הרוים ונפקדים
 צמוקרה וזה לפי התלות וזה הכח הכללי צאים איש ומאישי בני אדם זהו מה שאמר צ"ר על זה
 הדרוס אשר עיון דק ואם צקוף השצ הפך זה והוא שהכח נפקד צעלנו כי אינו כללי ולא
 מיני והלורה נשחרת צמוס צודעתיך כי יש פנים לדעת רצינו מע"ה ר"ל שהמושכלות נלחיות
 כ"ש השכל הכללל הוא כממולע זין המושכלות העיוניות וזין השכל הנבדל כ"ש מה שישג
 מן הנפךר כי יקוב הוא והוא דבר אחד הנשאר אחר המות ולם לינו אחד צמוקמר מלד הכושל
 צבור צמיס מייחור ועוד אחר וכן אשר הציחו רליה על אומס שמונאום שהם מיוחדות לאל
 ית' שהם אללו ר"ל אלל ערצות והצן זה הכה מלד הפליח הללהי להצין מלוארם ולם הצדיל
 זין הכח צגשם וזין הכה עם הגשם ההצדל אשר הצדללוהו כי יהיה המניע הרשקון לורה
 נבדלת צגפס שיהיה הממוכוע הרשקון וממוכוע מפלח עלמו ויהיה חם הכרלה אללו אל"כ
 צמוכעה מרכבה צפירושו כמות צמורה אדם ולדק מלוארו חך צמוס חם אחר זה שגלות בלי
 הצדל כחפכל לאל שילינו משיגיה וליך שיהיה ונראה שמה שאמר הכה הוא הממוכנה
 המיוחדת אללו צנפשו כמו שיררה עליו זולת זה מלוארו ודי הערה צזה מלחכו וצולת זה
 המוקוס נכבר בו יותר עוד אחר שהיא הגדולה צבראיות שרודע מלימות השס צ"ה ר"ל הקף
 הגבלג כמו שהציח עליו המומת והציניה כי נלחות המנועה מורה על מניע נבדל:
 שרק עא אחר קדבר צזה הענין ר"ל צענין הללות וכי הוא שכל ומשכיל ומשכל וכבר יבאר הוא
 שכל זהו ציצוס שאשר לימין הקדמות לני שילמין דברי ארסקרו הוא על דרך מיוצ
 המושכל והשכל זהו אחר שאר ששקון מניעה צששת ימי צרשית נלחיות על הרלון הממוכנה
 על הפסק הרלון או הפסק הבריחה אחר שכלל כולו צששת ימים ההס עוד אחרי מלרו
 התלחות השכל והמשכיל והמושכל צלר הנקשר צזה והמתיחס אליו והוא יתקו ית' אל העולם
 וכי הוא לורתו וכבר כודע יחס הלורה אל צעל הלורה עוד צלר כל מה שאפשר שילמיר צענין
 מעלת הגבלג הקילון וכי הוא שוקן עליו לא צו ושמה שיתחס אליו ית' יתיחס אל הגשם המוקיף
 הללהי צכל ושהוא כלי לו בו ינהיג המלימות ומחו אל מעשה המרכבה וכלל מוחת דרושו
 גלור כי הוא הגדולה צבראיות שרודע מלימות השס צה ר"ל הקף הגבלג כמו שאציח עליו
 המומת והציניה כי הדבר המיחס למניע הוא ההנעה שהוא מופת המנועה ונלחות המנועה
 יורה על נלחות המניע צמופת מלימותו כמו שכלשות המניע מורה על נלחות המנוכוע והתנועה
 על שהוא מופת קנה ומלימות הכה אחרי הודיע לדונינו מוחנו את כל זאת צל צזה הפרק
 ללחות ולצאר שני דרושים שהניחס צפרק שלפני זה הרשקון כי אלו הענינים הללקיים
 המופלאים המלחתיים אשר אליהם הגיע עיון המעולים שבפילוסופים כאשר נמללו עליהם
 רמות צתלמוד וצודרשות יורה שחכמות רבות ומפלחות היו צמומתיכו הנצחרת צהמוחת
 אלו הענינים לא שהם ידועים על דרך הקבלה אלל דרך חקירה צידיעה ויתן הסבה אל צדק
 מלוחתיכו השני משהניח נלחות המנועה היא הרליה המיוחדת העלמית אשר צה יודע
 מלימות השס ית' וזה שיקסר חיד המחדשה חכמת המודצרים ומחלחה ועד קופה וילמות
 שהקדמותיהם לא נלקחו מנוכע המלימות אלל מונה שיררו ללות למה שיררו לצאר וכי אין
 צמינה אללם צמה שעליו המלימות וגם ימשכו אחר הדמיון ויצארו מרוס העולם צהקדמות
 הולעו על זה הדרך ואחר כך יבארו מלימות השס ומלחמותו והרחקת הגשניות ויצאר
 הוא שדרוש יקר ונכבד כמו מלימות הלל ית' אין רליה להכריח בני אדם צבס הצרוע
 לקבל הקדמות יתבאר זה והם יעיד הנמלא כנגדם אלל רליה שיקייס מלימות השס ית'

באור נרבוני לספר מורה נבוכים חלק א'

ואחדותו והרחקת הגשמות דרכים הפילוסופיים הכבדים על כלמות התנועה ואם איננו מואזין צקדמות העולם אצל כי בזה יתבאר המופת ויגיע האמת השלם ויניח אחר כן בעצור זאת הקצה פרק ותיחד יפרש בו כל המליחות דרך הגדה וספור כי אין צננאל זולת האל ופעליו יבאר שהנחל כלו באיש אחד יען יעלה לך וזה שהוא חלק לשני חלקים לצעל לורה וללורה ואנחנו נדע הלורות מפני פעולותיהם והנה יודע מליחות לורה ית' ותארינו ר"ל אחדותו והרחקת הגשמות ומפעולותיו המיוחדות. היא התנועה הכללית ולכן יצא אחרי זה כל הקדמות המדברים ופרשיהם ורלייתיהם על הצקמות הג' הנכונות על הי"ג הקדמות ההם ויבטל צזה כלו וישלם צזה הפלק הראשון מן הקסר ואחר יתחיל בחלק השני ויבאר בהם הקדמות פלוסופיות יבאר בהם הדרכים הג' ר"ל מליחות השם יתעלה ואחדותו והרחקת הגשמות עם הקדמה שיתן להם דרך ומנה והיא ההקדמות הב"ו והיא ההקדמות הלוריות ר"ל אשר צמדגת הלורה וההגדל האחרון כי היא המעלמת והמשלמת המופת והוא קדמות העולם וצני גילויין בו אצל כי צזה יתבאר וצוקטו עוד יבאר מליחות השכלים הכנזלים כי הוא צתיחם אל הדרוש הגדול ר"ל עכל גגלל ייחס לו וניע הוא לורתו ואם הוא האל הלורה הראשונה לכל צמות ואחר כן ידבר בענין מדוש העולם כי מליחות המלכים יורה עליו צמותו כפי היכולת לבי שהוא יקוד תורתו הקדושה הנה הוריתך בני קשר אלו הפרקים יעמוד לך לצורן צוקוס קשר של תפילין כי יתקו למות האדם שעל למות הבקא ויחס הבקא ליוצג על הבקא ית' ויתרוצם ויתקטף ולצנת הקספיר וצועשהו וכל אשר צוצנו יעשה ועליו ית' היולר על שהוא הוא הלורה והוא הכל ובו הכל היכול כל וצאחו הכל ולליו יצוד הכל ית' על כל ואחר העצמי אוחך על תעלותו אלה קצוד לדרכנו צציאור דצרינו וצלה צמלה וצוצר דצרים צאצרת לך על פה אי צמה רשאי לצאורם צכתצ ירלה כי איננו ראוי למה צצוגיע צזה מן ההפקד והנה צצבאר זה וצוצר והנה תכלית השכמה צמורה וכו' צאננס דצרים צצכתצ למה שהם היקוד אמה רשאי לצאורם על פה ואי אפסר בו הצמלוקת כי פירשוו הוא אשר צצ על פה והצבוקן אצורו ונצחק. הדבר הזה כלו לצ"ד הגדול אשר יהיה צינים ההם וצמו שיופה עליו דבר הצורה רצו צזה ב"ו זה לא אצמרהו על דרך תלמודי אצל פשטיי והצבוקן צאצרו וצפלל אצאורו לקלת הגאונים ואלל הקרלים ולקחו ומהם צצרינו הגאונים וצפשו צ כי רצו צזה על רצונו קעדיה וצצרינו צאננס האכלולקים אצכשי אצותינו הם כולם הצויקו בו נראה שהיו כצונים הרצה צאכלולקם צהיותה וצהישאעאלים והעד והאכלולקים אצורו וצצבור זה תארת צצכמה העקק בהם כעקק הצלשים ההם צענין השלוש הנה לפי דעתי כי כמות הנולרים הנקלחת חיאלולוגיא היא וצכמות המדברים צכלל וצמה ענינים וציוחדים צלוצמה אצתיים וצככה צצקותק צלשנתינו והוא המצאור צמדוש העולם צגדק הענין הציאם אל זה מליין. קשור ענים לדעת קדום והוא עקר כי עצהו למולח מן צעיני המלכים השאוריים דמת וצשלל וקשצי על צפת עקר כל וצרתיו רשעים וכלל אצור לך כי הדבר כמו אצאורו תצקטיוק שצאור אין המליחות נצשכת אחר הדיעות אצל הדעות הצמתיות נצשכות אחר המליחות זהו מן המצאורים צנפלאתי על הרצ ז"ל איך יחס זה אל תצקטיוק והלל הוא מן הדרושים הציוחדים אשר צארת אצקטו צמה שצאור הטצע והאריך בהם צאצאר אמת הג' אצור זה לשונו אם יהיו כל המצצנות והדיעות אמת הנה צבהרס ציהיו כל הדצרים אמת וצטל יחד לפי שהרצה לכשים יראו ויחצצו הפך מה ציראורהו זולתם ויראו שצאור לא יראו מה ציראור הם טועים ירלה וצאננס חויצ ציהיו כל הדצרים אמת וצטל אם היו נצשכים אל המצצנות מפני שהרצה וצלשים יחצצו צדבר אחד צעינו וצצצניות הפכיות וצחויצ ציהיה הדבר האחד וצלל יהיה עוד אצור וצאננס הציא אמת המצצנה מי צכבש המצצנות ומויציה לו הקצירה דצברים וציקצור שהפכיים יוצלחו יחד הנה הצצאר חלוק זה ירלה וצאננס טעג זה המצאור ודומה לו מי שנטה מן המצצנות למה צצוציא חליו וצצצנתו ולא יצחן הקצמת המצאור למה צצירחה צחש וכלשר היה זה צטל הנה האמת שהדעת הצמתית תצשך למליחות ואצור עוד וצתאר דמיוני הרצשונים זה לצורו וכבר זכרו קלת צצירנו וצאור וצאצרי אככקגוריש. שההיות אלל הצישים לפי צצור וצצצנותיהם בס ירלה שצפלטון היה קוצר צנאללות שהם נצשכות למצצנות השלשים וצאיך להם מליחות מוך נלפש והאריך צצטול זה הדמיון והנראה לי כי צעת זכרו המצאור הזה היה צתכרין צדצרי האצרונים ציחוד והצן איך הצדיל הרצ צקפרו צענינו צקפרי המדברים וצעניני צקפרי הפלוסופים כי ייחד ההודמן על המדברים ותכונת היכולת צעיון צקפרי הפלוסופים וככה ראוי ציעשה האדם אחר יגיעת השכל צעיון המופת ציעיין ויקרא צקפריים אשר יורו אצולה דצרי המדברים וככה וצנהגי כל הימים צמת השאלה ר"ל קלמות. העולם או מדושו לא יגיעו אליה צמותת מותך לפי שהוא מצמוד עכל ירלה צמותת מותך

באור גרבוני לספר מורה נבוכים חלק א'

שהאחד אונס צרף אחד כי האחד האומי לא יגיע וזונו חלף אחד והם שני צאורים נבדלים עד שיאולף אש וצבתי ארץ או ארץ וצבתי שמים או שמים וצבתי ארץ קורא חני אליהם יעמדו יחדו וזה הקוד גלהו האשלימינו ור"ע זה לדון הנביאים והכחמים צלשית צרף חלקים את השמים ואת הארץ ביום עשות ה' חלקים ארץ ושמים עוד אמר וכמו שנאדם כח יקשור חזריו קלחם וינהיגם ויתן לכל חזר זה שלריך שישמור עליו תקונו וימחה וזונו זה שיזיק הוא אשר חזרו אותם הרופאים וכו' עד אמרו זה הכח יש בו עיון אם הוא צמליע הגלגל אם לא אמר ומה הנה תוכל להצין שכמו הכח הקושר אשר צד"ח המנהיג הגוף החי יקרא טבע כן הכח הקושר אשר לעולם בכללו השומר המיינס והאישים השמימיים והשומר ודת זה אשפער לאישים ההויים הנפקדים ומנהיגם יקרא טבע והוא הטבע הכולל כשיאמרו בכלל המולף שהטבע לא יעשה דבר לצטלה וכמו שהטבע האישיי צחי מושפע ומלוות החי כן הטבע האלהי הכולל הוא מושפע מן ההתחלה הראשונה וכמו שהראשון הוא לורת הגלגל נבדל כוכל לומר שהוא צמליע הגלגל ר"ל צמליע עלמותו שהוא לורתו הנבדלת אך לא כמו שחשש הכב ז"ל שכבר יהיה צמליע הגלגל על דעתו בצמות הגלגל ואלא ישפע רשונה מן הראשון ית' והמופת על זה כי זה הכח קושר העולם בכללו ובו נקשרו כל הכחות הרחניות והגשמיים המניעות הנפשיות והשכליות ואיך יקשור לכוחות הנבדלים כח צל ומגשם זו מופת וצדור ועיון נפלא של זה שפקדו ושהוא מושפע מן ההתחלה הראשונה וכמו שאמר צ"ר וצדור לזה הענין זה לשונו וחולם ההתחלות הראשונות הנפרדות וצבתי נפרדות מושפעות מן ההתחלה הראשונה ובהשפעת זה הכח האחד הושם העולם בכללו אחד ובו נקשרו כל חלקיו עד הושם הכל חסכים אל פועל אחד כענין צדור החי האחד המוחלף הכחות והאברים והפעולות כי הוא אונס הושם אלל היודעים אחד ומולף הכח בו מושפע מן הראשון הנה הענין הכבימוז עליו לפי שהשמים חללם בכללם הם צמדרגת החי האחד והתנועה היוותית אשר לכלם הוא צתנועה הכוללת צוקוס לפי והתנועה אשר לחלקי השמים הם צתנועות החלקיות לצדרי החי וכבר עמד המופת חללם על צבתי הוא בו כח אחד בו הושם אחד וכן הושמו כל הכחות אשר בו חסכיותם לפועל אחד והוא שלימות החי וזה הכח נקשר צבתי מושפע מן ההתחלה הראשונה ולולי זה יעדורו חלקיו ולא ישאר כהרף עין ואם היה מוחיז שיהיה צבתי האדם כח רוחני אחד הולך בכל חלקיו בו הושם הרצוי הנמולף בו מן הכחות והגשמיים אחד עד כאמר בגשמיים הנמולפים בו שהם גשם אחד ובאמר צבחות הנמולחות בו שהם כח אחד והיה יחס חלקי הנמולחות מן העולם כלו יחס חלקי החי האחד מן החי האחד הנה צבכרת שיהיה ענינם צחלקיהם החיים וצבחותם המניעות הנפשיות והשכליות זה הענין ר"ל שבו כח אחד רוחני בו נקשרו כל הכחות הרחניות והגשמיים והוא הולך בכל דרך אחד ולולי זה לא היה הנה הנהגה וקדור ועל זה יחלפת המולף צשהל צורף כל דבר ומחזיקו ושאר כונו שאמר חני ה' עושה כל נוטה שמים לבדי רוקע הארץ צמתי ואמר חלבסכדר ואין ספק שיהיה הנה כח רוחני הולך בכל חלקי העולם כונו שיאולף בכל חלקי החי כח יקשור חלקיו קלחם צקלת וההבדל צין שניהם שהקשר אשר צעולם קדום ומפני שהקושר קדום והקשר אשר צחלקי החי הנה הוא הווה נפקד צליש צבתי הווה ולא נפקד ציון מפני הקשר והארכתי צזה כי הם נפלחות אל ובו יותר זה שיראזו צדוק הפרק והספק שהמופת יעמוד על הבדלו מן העולם והנקותו וזונו והמופת יעמוד על מליחות ופשה ועל הנהגתו והשגחתו בכל חלק ומחלקיו ושאר חלל הם ערשים מפשים טבעיים וצבתי ומשנה והשחכות ואינם ומשיגים זה שיעשוהו כלל ירלה כי הטבע ואם הוא חכם צמה שמוציא אל התכלית הנה אינו מפכיל שידע זה שיעשהו חלל יפעל וקדור פעלו כענין צשמים המושלמים כי המושלל האלוונה הנה ואם הוא מיוחד זה וקדור ומיכותו ימשוך ומשאר הלימות ושאר צבחות הגלגליות המניעות אותם המפורות צהם יראזו צזה כי יש ציקודות כחות שמיניות זה כמולף ראשטו ואין ספק שציקודות חוס שמיניות נפשיי ולא שמועת כלל מן הראשונים אשר כי החמור והסוס עולם קטן צבחות כן רחוי שיהי' כי המושל יותר שלם אך כי חני רוחה כי ארסטו הביא משל מן הקוספ וחצ"ר ג"כ ושאריו לא מחכן מוחתו צחחלת הדעת האשתחף זה וזלה הלליית ושם כמולף והדעת הקודש המושותף ר"ל אשר צחחלת הדעת לכל הוא הדעת אשר דרכו כלשך פגש לאדם נופל לו מקודם שיצור אחריו שהוא כן ר"ל קודם אמונתו ומקירתו ודרישתו המחזיקים והסותמים את המוציאים עוד אמר כן צמליחות דבר אחד הוא המנהיג בכללנו המניע לאצריו הראשון אשר נחן לו כח ההנעה עד שהנהיג בו מה שזולתו ירלה צאצרו הראשון כדור גלגלי המולות וכינוי אצרו שבו למליחות וכבר יזון מדצריו חלה שיהיה האלהית הוא המניע הגלגל

ויהי' האלזרה ית' הוא הוסיף הראשון לזמנוע הראשון צלי' אזעזות ותי יתן וכיון זה צו לרחקס מן הגוף הכבד הנהיר הוואיר הזמנוע הדק הפשוט ר"ל הגלגל ירלה צככד העלם הכלמי הזלתי הווה ולא נפקד וירלה צמאיר הנותן האורה זה צמלק זה ומוצו והם הכוכבים וצבהיר שאר חלקי הגלגל כי הצהירות זולת האורה וייוחדו הכוכבים צאורה וצין שאר חלקי הגלגל לעצמים וזקקיותם ושאר החלקים הם יתאר זכים וצהירים וזמורו הזמנוע כי התנועה היא שלימות ומיות לזמנוע וזמורו הדק ההוא כמאזני הפילוסופים סגלגל חס שהיה כלי מוצר או שהיו החלקים והשמש והירח ושאר הכוכבים או שהיו לירות ר"ל זמקקים צולת מוצר ר"ל גשמים רוחיים ואם שיואל להם מוצר צתוף השם עם המוצרים אשר צכאן זה זמני הכס אשר צם צלחה והרלון צדק הוא זה שקראוהו כח רוחני וירלה צשנוט שאיכו מורכב זמיולי וזירה כי השכל אשר הוא לירותו הוא כבדל זמנס הרב ז"ל חצב שהוא צעל כפס וסכל צגוף עוד זמור כי הזופת יעמד על הצדלו ית' מן העולם והנקותו זמנו והזופת יעמד על זמיות זעשה הנהגתו ומשגחתו צכלי חלק זמלקיו ואסי' הדק הפחות ישתחז ותי שכלתו צשלמותו זמור זשה זמח כי כלתו שלמותו כי לא נשיגו צלוחן אשר ישיג עלתו שהוא עלתו זמנס זמל הזופתים האלו זין כלוח כי זין צו קמירה כאשר צצין זה שפרשנוהו כי הכס הקושר הוא מושפע מן ההתמלה הראשונה לא שהוא הוא כזו שהטעם האישי כי מושפע וזלורת המי לא שהוא השלימות הראשון ואשר הוא הנפשי וזוהו מזמור זצן רשד צמה שהצלוהו זה הכס השלר צכס המושפע זמח ההתמלה הראשונה ירלה שהכס הקושר צמי נקשר עם הכס הקושר העולם המושפע מן ההתמלה הראשונה ואם הוא הקושר צמח רצון דבורו עליו וחי אפשר לי זמלתי שאגלה חליך קרודו ואזמור כי זמאזר הרב ז"ל הכה רמוז אל זמאזר שההתמלה הראשונה נמלח צכל דבר וכאלו לקח זה זמנס ודע זה וזה שאזר ויהיה זמיון הכס הדברי צככלי הגלגלים אשר הם צגופות רחוק זמאזמכותו ומצצרת חרקטו ומפרשי ספריו וכבר הארכנו צזה צפירושינו לזגרת אפשרות הדצקות לזשן רשד זמנס העירותיך עליו לדרישתו הזמח:

פרק עג ההקדמה ה' כל גשם שזו הוא זמאזר זמלקים לא יקבלו חלוקה לדקותם ולא לחלק אחד זמנס כמות כלל כצר ידעת כי הקמה הזמלדק זמחלק לאין סוף כן דעת הפילוסופים ואין הרלון צזה שהחלק מן האש דרך זמשל יחלק לאין סוף והוא אש כי זה זמנס כי שזור זמגבל יש לגשם הטבעי צגודל וקוטן כשעצור הגבול ההוא מעדיר הלורה כי לא תמייסן לנרשאה חצב נרלה צו שנקח השעור זמושט מן הלורה וגם כן זין הרלון צמלוקה לאין סוף שחלקתהו צמזעה חצב צמחשעה וזלה התנה זמרי זמורו לא יקבלו חלוקה לדקותם וצאר זמאזר ולא לחלק האחד זמנס כמות כלל צלל חמשו צשהלון צלמורו שלל יקבלו חלוקה לדקותם וזהם כי צעלי לורה עוצמית או חלוקה צלל חצב לא צעלמל זמושט זמלדק וזלה הוסיף זמאזר צמחלטו ולא לחלק האחד זמנס כמות כלל ודע זה וכל החלקים הםס דומים שוים זין חלוקה צהם צשום פנים ירלה שהם דומים צתזונה וצחליך שוים צכמה זין הצדל צהם צשום פנים לא צעלם ולא צזולתו לא הרכצת שכוכה והיא הפגישה ולא הרכבה זמגית כי זין להם חלקיות עד יתזוגו צפגישת קלחם רוב קלחם ויתגדלו ויתנוח צהם לורה זמח כמושפט זמוג. ההקדמה השכיית השרשיים ר"ל המדצרים אשר זמאזמכים שהעלמים הפרדיים הם ערשי הגשמים זמזינו ג"כ רקות נמלל והוא רחק אחד או רחקים זין דצר צהם כלל חצב רקים זמל גוף נעדרים לכל עלם ההככל צלשון לא יעשה צלמוד הזופתי ודברי החכס זמקוגלים זהו זמזכירך זמחנת הרקות וצמורו יען צצין דצריו וזמור דע כי הרקות הוא רחוק כבדל זין צו גשם כלל נרלה צזה שהוא רחוק אפשר שיונחו צו שלשה שלוחים כבימים על זיות כלצות ולמה שהיה זה הרחוק כצר זמאזר על הרחק אשר יקבלהו גשם מוצרי והיה הרחק אשר יהיה רקות הוא רחק נולר עומד צעלמו רק זמנשא לא יקבלהו מוצר ולא יכשא צו שזנו צו הצדל יצדילהו זמנו וזמורו כבדל ר"ל שהוא כבדל קיים זאיכו כשוא צעלם על לד כמיות זמקרים והחכונות עוד הוספנו צו הצדל חרותו וזמורו זין צו גשם כלל ר"ל על שהי' זקום לגשם חצב הוא רקות צפעל כי דעת קלת זמאזמי הרקות שהוא נמלל צכס ושלל ימנס זמיותו זקום לגשם עד לא יהיה נמלל צמיעל והוא שקר כי ישו צמי זמות זמה חלח והזמכע הכנס גשם זינו חלל זמני הכנס הרחקים צרחקים ואיך יהי' הרחק הוא זמקום ולכן זין זמקום חלל החכלית זמקוף השורה הכבדל וכמו כן זמאזמי הרקות נמלקו לשמי כמות זמנס שאזמורו שהוא זמערב צגשמים וזמסתנד צהם ונמלל צם צפעול וזמנס שאזמורו שהוא צלמי זמערב צגשמים כאלו חלמור צכקבים הספוגיים ואין שם גשם יהי' זקום הרקות וכאלו הוא סוף כל העולם זמקוף צו וזמר שהחצאר זה זמור כי רצינו זשה כלל כל זה צשתמור כי השרשיים

באור נרבוני לספר מורה נבוכים חלק א'

ג"כ יאזינו צו רלה באזרו רחק או רחקים שיכלול האקסוצנים והצנתי אקוצד אזל נצדל
צנתי אקואס ור"ל צרחק הרחק המושגס והוא שאפשר שיונחו צו שלשה שלומים נכרתים
על זויות נלכות ואזרו חין צו דצר כלל ירלה אזל הוא ריקות פשוטעל אקוצד או צנתי אקוצד
כאלו חאזר האזיר כי אוננו נוטע הרקות צאחשצת מואזנינו והשרשים יאזינו צרקות צעצור
תנועת העלמייס הפרדייס הנה לפי אמונת העולם הפרדיי לא הספיק לו הרקות הצנתי
אקוצד ושיהיה רק אגסס אזל רק אעלט ולבן פי' ואזר רלוני באזרי חין צו דצר כלל כי הס
רקיס וכל גוף פעדרים וכל עלט ר"ל שהוא ריק וכל גסס ואפי' אהעלט הפרדיי אחר אשר
מהרבה וזה יורכב הגוף ואזר שהוא נעדר אוננו ואס אינו צעל רחק אזל צנתי אקוצל החלוק
ודצרי האלהי על תכלית הקלור והציאור באנהגו וזה שאס יאזינה העולם וכל מהחלקיס
ההם חין תנועת המאנועע ואינעס כנוי ולא יאזיר הככס הגשמיים קלחס צקלחס ר"ל ההתדבק
צאזר כאלו חאזר הככס גסס אזר צגסס אזר עלמות האחד חוד האחד כל חלקיו צכל חלקיו
כאלו הוא וטה אהרן צולע ממות המרטוויס נאחר על עציו ושעורו ופי' אפשר התקצץ
החלקיס ופירודם אלח בתנועתם הנה צהכרס ילטרכו לקייס הרקות עד שיוכלו זרע שלח
כלטרך לחמנו הצנתי מואזנייס צהקדמה הרשונה כי לחמנו הצנתי מואזנייס צעלמייס הפרדייס
כאזר שהגשמיס אונטע המאנדק וסס יקבל הגודל והקורן והספוגיות והאקסיות ויריקו
אקומותיס זרע לזר על כן כשהשליך אצן באזיר דרך אשל חלקי האזיר הספוגייס יתקשו
ויקטרו רחיקיס ויעשו אקוס אל האצן הנעלכת המוקפת צקצור האזיר המאחד צעצור
האצן צו וטעבור האצן הצנתי רקות ומצנתי הככס האצן צעלמות האזיר ואחמנו כי חין
צקצורו זרע שאינו אפשר כן כפי אמונת העלמייס הפרדייס כי הס לא יקבלו האקסיות
והספוגיות והגודל והקורן ודע זר והצינהו כי ראייתו רציס ומתפלספס אשר יאל שזעס
צכל הארץ היו כאלמייס צשזעס קוטיימי זאת על כן הארתי עיינד צה. ההקדמה השלישי' זרע
שהס ראו צלל ספק זופמי ארסטו אשר הביא ראייה צהס צהדרך והזון והתנועה האקויות
שלשחם שויס צמליחות ר"ל שערך קלחס וכו' חין כונתי להעריך לך המופתים ולא להשיב
דצריס הנה אונס אכלול לך אמת הענין כדי שצנץ מואזרו ויהיה לך היישרה לצנץ
דצרי הפלוקף אס איש צצורות אחר דע כי התנועה הוא שלימות זרע צכ צהכרס וכל זרע הוא
צכס עס היות לו זר השלמות ולכן היה זר השלמות אשר הוא התנועה הוא שלימות אמואלע
ר"ל שאין הנפש החזרי צכס אזור ולא צפועל אזור ר"ל הדצר הוא היולא אהכר אל
הפועל צעלמו אזל הוא אגייע מעט מעט ראשון ראשון צנתי נכר הכס און הפועל ואס היא
תנועת האכה הנה היא הגעת הדרך ראשון ראשון והוא הנפש החזרי כי המאנועע הוא
הנפש המעמיד ושלמות זרע צכס אשר הוא השלמות המאולע אשר לדרך אשר צכס אשר
הוא אמת התנועה וזרחה אשר היא הגעת הדרך ראשון ראשון קודם ומאחר והאשך
עליחות זרע השלמות עמידות זרע ההגעה כי להיות ההגעה חלק אחר חלק יושך אוננו והאשך
העליחות אשר הוא אמת הזון כי הזון הוא קשור הקודם והמאחר והתנועה כי צמה
שתלקח התנועה אמת חין עס זון ותכף שחלקו אותה אל קודם ומאחר צמליחות וצהגעה
לא מודע דצר אלח הזון אשר הוא האשך העליחות וצחלקנו התנועה חלקנו אקריה וציגייה
שהוא הזון לא חלקנו אמתו וכל כמותה הנאשך אחר חלוק הדצר המגייע שהוא הדרך כי
כצר אפשר שיהיה כנוי פתאומי ויהיה לה כמות ולא יושך אזל חלקונו לה וכל עמידתה
וקיומה על שיתחדש ראשון שהוא הזון הנה נגלה לך וזר כי האשך עליחות התנועה שהוא
הזון והגעת הדרך שהוא התנועה והדרך והוא אשר עליו התנועה המגייע ראשון ראשון
צהדרגה שלשחם שויס צמליחות וצהחלק אחד אהס יתחלק האחר ועל ערכו והנה אס
הדרך כזר ומאנדק נחלק לחין סוף כך התנועה שהיא הגעת המאחדש ומאנדקת ומתחלקת
לחין סוף וצחלקנו התנועה אל קודם ומאחר הנה חולק המאקרה המגייע אשר הוא האשך
העליחות שהוא הזון אל העוצר ואל העמיד הנה הוא אס כן ומאנדק מהחלק לחין סוף אל
צמות והעתה אינו אשר צו יחדש המגייע ויתנועע המאנועע אזל הוא אשר צו יהיה כנקודה
זרע ודע זר ערד אחר הנה הזון עב ח"כ צעל הנחה וקצר לא יאחזו אמת הזון כל עיקר
הקדור הוא היות דצר דצר צהקס אל המתחלה ומגבלת ואס חין המתחלה קיימת חין
עס קדור כ"ע שאין החלקיס קיימים וחיד יהיה צעל הנחה והנה חין עס חלקיס קיימים
יהיה וכל נקלחם אל קלח הנה אזורא שהזון אינו צעל הנחה כי הנאולא אוננו אינו אלח
הנחה ולא יהיה צעל קצר צמוסלנו כי חין עס המתחלה קיימת ולא חלקיס נאולאיים יחד יקודרו
זר אחר זר ואס הוא צעל סדר זרע לפי שקלחמו יבא אחרי קלחמו ויתייבז שלח תהיה תנועה
אחר אחרת ומתנועה כי התנועה המאחרת היא שיתנועע אהלך דרך שזר בזון יותר קלר

או ונהלך דרך רב בזמן שזה וכאשר יתנועע והתנועע ועלם פרידי אל עלם פרידי לא
 יתנועע והתחלחל פחות ועלם פרידי כי אם היה כן היה כבר יחמק וכבר עשוהו בלתי
 החמק אבל עד השכל שהעדות האמת הוא זה שיראה השכל והיות אלכסון המרובע שזה
 ללבעותיו כי אם יהיו הללעות אצמונה עלמים פרידי דרך משל יהיה האלכסון ככה ויחויז
 שיהיו פנים וזה תלרו והיו בטלים הרבה וצבעה הגרת
 המים לרסטו הציא רחיה על צטול הרקות בקפרו בצומע
 מוטבע המים שטבע הגשמים שארקים אקויותיהם זה לזה
 עדי שלא יכנס גשם בגשם ושלא יהיה עם ריקות והכומע
 יכריח אחד האפשרים לטבע קיום המוצל והוא צלומע
 ומפלחות אחרות ה' איך הטבע קיים ואחר כי אם תקח בלי קתום מכל לדדיו רק צהיה
 למעלה מה גדול פתוח ומלחהו מים ויהיה זו הרבה נקצים קטנים ומלעלה ומלחל הבלי
 מים ותמים אלצבע עליו שלא יכנס האויר צפה העליון לא יגרו מים בלל מן הנקצים
 החמומים ובשחקיר אלצבע מן הנקב העליון מיד יגרו המים ומלטה והקפה כי לא יחמיז
 צה הרקות כי יכנס זו אויר ומלחהו ואכי נסיתי בכלים קטנים זה אשר ישקו צם עלילי
 הירקות . ההקדמה הרצינית כי כל שני ההפכים לא יוכלו המוקבל מלחד ומכניהם כאלו אין
 ציניהם מלעלי וכלו אין עם דבר שלא יחולר מלחד והם . ההקדמה החמישית כל עלם פרידי
 ומלעו הוא ומתנועע ירלה בעלצו מלחה מוקרה יקיימה הכלל לא כל חלק ממונו כי
 יש לכל סגולה בעלצו צמה הוא כל ואם אין בכל זולת חלקיו . ההקדמה הששית הוא למרו
 שאוקרה לא יעוד שני זמנים עם מליחותם בעלצו הוא תכחי בהשחרות העלם זה קתירה
 אחר שהעלמים תכחי צוליות המוקרים כי לא יוכלו אקרה בלתי עלם הנה יחויז שיהיו
 העלמים תכחי צוליות עלצו זה שקר שיהיה הדבר תכחי צוליות עלצו גם כי אשר לא
 יאחר שני זמנים מליחותו בעתה והוא הנגדר ואשר יאחר זמנים מליחותו קיים ואיך יהיה
 הנגדר תכחי צוליות קיים או איך יהיה זה שהוא נאחר צומן תכחי בהשחרות זה שהוא
 נאחר צומן זה כולו יחד צמת אמת ירלה צה צלותו עתה ששקם ית' בלח חלל המוקרים עתה
 בלי מלעו טבע ומלחין עם יחס צין המוקרים והלורות ולא צין הלורות והכחות המזורים ואזנס
 צן רשד זה לטונו ומן ההרגל סנה בהלחין צדעות התוריות לצד ולהמשך אחר החירות
 ניווקיות אבל כבר יקרה לנערים חוככו צחכות הדברים שצו המלחמים הטבעיים אלל
 מי שגדל על שזינתם והעלמיים הידועים בעלצו וההתגברות צוליות הטבעים והכחות
 וחלק ההכרחיים הנמללים בטבע הדברים ושומם כולם מוטבע האפשרי והתכרות הקצות
 המותרות המעולות והתכרות ההכרח המושכל צין הקצות והמסבצים וכמו שקרה לתי שהרגיל
 המין מן הדבור הקהל אמת עיכברו המונע התחרות המוצל אלא דבר לכוני מן
 ההעדר עם היותה רחיה גמורה קוצלו עליה הראשיות ר"ל שהוא נכונע שיהיה גודל ומל גודל
 עוד כבר רליתי רבים מוני שיתלקו צחכמה יכברו היותם ראשיות וכן מי שבפר בהכרח ימוד
 הלורות המוניות צחמיהם המונידים עד שבצר מולל אצן סיני על פרוס וקומו וההכחות
 יאחר שהוא אפשר שיוכל אדם מן העפר כמו שיוכל העבצר וזה אם היה שיאזיכרו לא יאחר
 אותו להראות עלצו ומכיים לנכחי זמנו מונס קרה לו מפני פגישת חכמת האשעריה אל
 זולת זה מונה שילומה חלה הדברים מונה שיאריך והארכתי להציא לטונו צה כי כולל הרבה
 מדעות המדברים וכי הגדיל למחר עינינם ומכיים למה שהמריץ האלהי צלמרו ובכמו
 חלו הדעות יאחר אללי ומלל כל צן דעת אם בהתל צלנוש מתהלז בו שזה הוא גוף ההתול
 צלומה ומה שאמר כי קלחם אמרו כי כאשר רלה השם להפסיד העולם צחל מוקרה כליון לא
 צנושא ירלה כי הוא הפסד הנושאים אחר שהכליון כולל המליחות כולו הנה חלו יאזינו
 שהמלל יעחק אל ההעדר ומפיעל הפועל יתלה בהעדר והם שקרים כי לא יקוצ ההפך אל
 הסבו כ"ש המלל אל העדר ולכן מי שלא יניח היולי לצדד ההרה ומחויז לו שיהיה המלל
 משוכן הנה אי אפשר צו ההעדר כי הפשוט לא ישתנה ולא יתפק עלצו אל עלם דבר אחר
 ולכן יאחר צבורקט לא היה חלם ומדבר אחד לא יכאז גופו ר"ל לא היה נפקד ומשתנה
 וכן חלו היה המללחות המותרות פשוטות יתהוו ולא יפקדו אלל לא כתלה מעולה פועל
 הראשון ובעלמות ובהעדר צוקרה ושנית ואזנס יתלה פועל הפועל צוקרה בהעדר ושנית
 והוא צמומו המליחות אשר צפועל אל הכח צצטול הפועל אשר הוא הקנין ובכלל בהעתק
 הפועל מן המליחות אשר צפועל אל מליחות אחר ויבא מזה הפעל ההעדר כמו השתיות
 האש אל האויר כי ישג זה העדר האש ואחר אצן רשד הנה הפילוקופים לא כפרו נפילת
 ההעדר לגמרי ואולם כפרו נפילתו ראשונה וצוליות מן הפועל כמו שצטו המדברים כי

באור נרבוני לספר מורה נבוכים חלק א'

הפועל לא יתלה בהעדר זהב רשונה ובעלמות ואזכר נפילת ההעדר אללס נמשך לפועל המועל צוליות לא ראונה כנו שחייב לוי שיכח שהדבר ימתק אל ההעדר הגמור או שאלה יעדי העולם אל לא נמלא לגמרי הנה פועל הפועל לא יתלה צוליות אללס בענין ההעדר והוא הצוליות אשר בכה ולא יתלה צוליות אשר בפועל אללס שהיה בשעל כי הנמלא השלם לא יטריך אל ההוללה ולא בהעדר אללס שהיה העדר לפי שהעדר אינו פועל אללס הצוליות הסקר אשר השיגו ההעדר והצוליות אשר יחוצר לו העדר לא ינלא אללס בעת הדוש המודש והעולם לא קר חוצר צוליות העדר ולא יסור בענין צוליות התנועה וזה שהיה תמיד לריכה אל מניע וזה ענין העולם העליון וזה יפרדו הנבחרים מהעשויים צוללכה כי העשויים אשר נמלאו לא יחוצר צם העדר ונלטרך אללס אל פועלס יתמיד צוליות והוא ית' ומהימם מחדש עורו בכל יום תמיד לא שיעדימם והוא כולל. ההקדמה השעיית אללס דין התנועה והמנוחה אללס בדין המוס והקור מחשוב שיאמינו החלף צם כנו שכלוין לחכו שהמוס יותר הזק הצוליות מהקור ואם הוא קנין גם כן כל ימי אשר לורתו עוונת יכלה התנועה התלית. ההקדמה השעיית עד שיהיה הפרש איש זה המין ואיש מין אשר כהמשך איש ואיש מוין אשר יכלה אשר הוא צוקרים כנו הגדול והקטון והמארים המקריים. ההקדמה השעיית אללס המקריים כללס אמנם הם נשואים נשיאות ראשונים על העלם שמה יכלה צולין והכונה על העלם ונכלתי שייחד לו מקרה אחר שיעינהו ר"ל כי אין עם יחסים מיוחדים. ההקדמה השעיית כל זה אמרו שהיה עובר אללס השכל כי אין עם רחוקים מוגבלים מיוחדים ללירות מיוחדות וזה בתכלית הגמות שני אששים עומדים על שני קלות הקוטר והם אשר בתכלית האקלימיים ומה שאמר נוספר הכרוטיים הוא נשכל מופשט לא נחוצר צרוצ ההתחלות התשבוריות כחלוק הקו לאללים והנקודה הצלתי מתחלקת והוללת הקו אל צלתי תכלית ואם הרלון צו איזה שפור שירלה וירלה צרוחי המווינן ועבר ההעברה הזה יש לי צו דברים תמועם צוקמות מזה המאמר כי הוא ישתמש צזה בענין המדוש גם כי הפללות יעצרים תחת השענו ההעברה ויציחם צוקורות הצרית צוקרו לאיתנו לתכלו הראשון. ההקדמה האחת עשרה הוא אמרם צוליות וזה שאין לו תכלית הוא עקר על כל בענין יכלה בכה או בפועל והנה מצאנו כל המינים אשר אפשר שיאמר בהם צלתי תכלית בפועל ויצאנו כי בצר התצטרך בכל אחד מהם כי הוא נמנע צוליותו וזהו אמרו וצארו כי בצר התצטרך בתנאי המנע צוליות גם אחד אין תכלית לו או צוליות גשמים אחר נשקה אי אפשר לי ונכלתי שאינו מייך בקלרה על אמתה הצלתי בעל תכלית וציאור מיניו יען תצין דצרי ומואר דע כי הצלתי בעל תכלית יאמר על שני קוגים האחד צלתי בעל תכלית בפועל צעלנו השני הצלתי בעל תכלית בכה וזהו אשר נתאמת צוליותו צלתי החלק השני ר"ל האצתי נשם לא צוליותו חוץ לנפש וכל אחד מהם נחלק למינים הצלתי בעל תכלית בכה חס צלתי בעל תכלית בחלוק חס צלתי בעל תכלית בחוקשפת הצלתי בעל תכלית בפועל חס בכוה המודעין ואם צומחלק הנה הצלתי בעל תכלית בפועל הוא מה שכמותו איך לו קוף צעלנו וזה מינים חס בכוה המודעין ואם צומחלק הנה היות הקו או המרחק צלתי בעל תכלית הוא שאינה דצר לקוח ממונו ואי זה ושללם לוקחו לחותו הדצר ממונו ינלא דצר ינלא ממונו תמיד ונכלתי כפילה הוא מה שהיה בעל כוה ונרחק בפועל אין לו קוף צעלנו וזהו הצלתי בעל תכלית בפועל וכמו כן בכוה המוחלק ר"ל חס היו המנויים הנמלאים יחד בפועל צלתי בעלי תכלית צעלנו אמנם הצלתי בעל תכלית בכה הוא אשר יאמר צו שהיה צלתי בעל תכלית אללס שהכה שומר הפועל לעולם לא שהיה צלתי בעל תכלית בפועל אין קוף לו כי יסום הקוג הראשון אללס הוא שיחוצר הדצר בהעדר הכמות עלמו בחלוק יגיע צו או פועל לה שאר הכח תמיד אשר לא יקבל החלוק או הפועל כי הפועל שומר הכח לעולם וכמו ששלמות התנועה שומר הכח צוה הוא תנועה כן הפועל אשר לדצר הצלתי בעל תכלית חס ונמלמותו והוא הגעת עלמו בתנועה והזמן אשר בכה ואם מהדצר אשר הוא לו בכה בתאר החלוק כנו החלק המרחקים ובהחלק השעורים והמוגבל מן הזמן והתנועה בחלוק שומר היסס שומר הכח צו צוה הוא צלתי בעל תכלית לעולם ולא יפקד ולא יחוצר הוא באין תכלית לעולם ונכלל חס בחוקשפת הפועל כנו ההתהוות ואם בהפעלות כנו החלק השעורים ויחד המין הראשון וזה הקוג ר"ל הצלתי בעל תכלית בחלוק ר"ל בתאר החלוק או צלתי בעל תכלית בחקרין והוא הנקרא דצרי רציו משה צלתי בעל תכלית בכה ויחד המין השני וזה הקוג והוא הצלתי בעל תכלית בחוקשפת בפועל ר"ל לקימת פעל מין הדצר אשר בכה צלקתו צומחשבה חלף שנים ואחריהם חלף וכן תמיד מהזמן העובר או העתיד צמקתו צלתי בעל תכלית בחוקשפת כי נוסף הפועל צומחשבה והוא הנקרא דצרי רציו משה צלתי בעל תכלית צוקרה כי הראשון יפקד צמדו השני

חכמה והזון והאנשים ואחרי שהעמדתין על אלו השרשים אבאר לך דבריו ואומר והנה אומר כי כבר התבאר ולימות גשם אין תכלית לו ירלה בפעל בעלמו והוא אשר כאשר לקחת זמנו דבר זה בפעל אספר שימלא תמיד זה שהוא חוץ וזמנו כמות זה בחלוקה הצלתי שזאת הייחס כמו שחקק זמנו אחר או זמנו או צלתי קוטר הארץ לא בחלוקה השוואת הייחס זה בעתהלקו לחלתי וחלי וכן חלתי כי זהו הצלתי בעל תכלית בכה ושיעור כשעורה יסבול זה ועוד אחר או ולימות גשמים אין תכלית לזקפרם ולע"פ שכל אחד מהם גשמו בעל תכלית אחר שימלאו יחד זמון ירלה כי ימלא צלתי בעל תכלית בפועל וכן המדובק זהם יהיה גשם צלתי בעל תכלית בפועל בעלמו וכן ולימות עלות אין להם תכלית כאלוים בפועל עקר עד יהו זמניים אין תכלית להם כאלוים בפועל יהיו גשמים או כדלים אלא שקלחם עלה לקלח כי לזני זה לא יזנו וזהו הקדור העצמי אשר התבאר צוופת זמנו זה שאין תכלית לו ירלה טבעו בפועל בעלמו ובעלמו שימלאו יחד אונם ולימות זה שאין תכלית לו בכה והוא הפעל תכלית בעלמו הצלתי בעל תכלית בחלוקה השוואת הייחס אצל השאר הבח והאין סוף הוא אצל הכח או הבלתי בעל תכלית צוקרה והוא אצל בך זה אחר קור זה זמנו זה שכבר התבאר ולימותו צוופת כמו שהתבאר צוופת החלק הגשם אל לא תכלית בכה והחלק הזון המוגבל אל לא תכלית וזמנו זה שבו זקום עיון. ההקדמה השמים עשירה אונם שהמקום לא יתנו האמת תמיד והעושכות הכוללות הכוללות אהשגות האישים אין ראוי שילקחו התחלות וופם שראשיהן והן הוועשות אינם קיימים בצווחתם והמשל בזה כי אין הוועשכל הכולל כשהכל גדול והחלק ראוי שילקח התחלת וופת אחר שהוועשם כשהכל האיש

גדול וכן החלק האיש צלתי צוופת האמת

סרק עד לא תמלא כלל דבר נוקף על זה שמתניחו מדברי אלה הנה בזהר זה יותר הכל ואמר שעל כרחיק ילך אל לא תכלית והוא עקר או הגיע לקוף לזלימות דבר העדר גזור אחרו בזה הוא האמת ית' בו' רבינו ושה השב להתיר זה בשאמר וכבר היחור שזלימות זה שאין לו תכלית על כל בך זה אחר זה קור זה עקר ומה שהשב אמת אונם לריך שדע כי אפלאטון הגדיל זה הספק ומל בושל אשר הביאו אלה והתבסס אבן רשד אבר ליגרת כשהביא זה הספק הזה והראה כי ארסטו עלמו יתחושם לזוה לזוה הוועפת והתיר הספק הזה וכתן הקדיל בין ההקדמה אשר יתחושם בה אפלאטון ובין אשר יתחושם בה ארסטו כי ארסטו אונם יקבלה בתמלים והנה ראיתי להביא לך הנה אמת זה שזאת שם ולבאר עניינו ואומר הדרך אשר הלך זה החכם אפלאטון בחדוש התנועה היא שהוא אחר כאשר תחדש בכאן תנועה לא הייתה הנה יחוייב שיהיו התנועות אשר לפני זאת התנועה התחלה להן כי אם לא תהיה להן התחלה היו אלו התנועות אשר כבר נמלאו לא נמלאו עד שיכלו לפניהן תנועות אין תכלית להן כשלוות וכלות זה שאין תכלית וגיורה הנה אין ספק שמהיה אלה התנועות תנועה ראשונה והיו התנועות אשר לפני זאת התנועה וכלות הנה בכאן אם כן תנועה ראשונה צמודת ארסטו יקבל זה עם שתי תמלים אחד זהם שמהיה התנועה הנמלאות צעודי נמלאות וכלה ורשמה זאת קוד התנועות לא תמלא אחריה תנועה והשני שמהיה קלחם תמלי צמלימות קלח ר"ל שמהיה הראשונה תמלי צמנית זהם ר"ל צמניה חדושה נמשך לתנועה אחרת בעלמות והאחרת היא נמשכת לתנועה אחרת עד יעבור האניין לצלתי תכלית פי אז יחוייב של תמלא התנועה האחרונה אלא אחר כלות תנועות אין תכלית להם וכשלא ימלא הראשון לא ימלא האחרון כלל זהו הצורך עשהו בעלמי וכן השוע כמות שאמר ומלך הוא אלו הייתה לתנועה החדושת תנועה לפנייה ולתנועה היא תנועה אחרת לפנייה והלך העניין לצלתי תכלית לא ימלא האחרון וכן עשהו צמאמר השניי בקפר ההייה וההפקד כאשר אמר ולא הייתה הארץ אהויים אהאזיר והאזיר וכן האש והאש אדבר אקד והלך זה אל צמתי תכלית ר"ל צמית ובעלם לא תמלא הארץ ולא אחר ויהיקודות אחר שמה יחוייב על כל אחד מהם השלמות זה שאין לו תכלית ואולם צמילקחו אלו התנועות על שם ימלאו ואין התחלה להם זמני ראשון נלמי אין התחלה לפעולותיו לפי שמה שאין ראשית לזלימותו אין ראשית לפעולותיו ולא היה קלחם קודם קלח אלא צוקרה הנה עובר שימלאו תנועות אין תכלית להם ר"ל אין ראשית להם קודם התנועה הוועכחת אחרונה זה שבאשר נסחו תנועות אין ראשית להם צמית שמהיה בכאן זמני נלמי אין ראשית לפעולותיו לפי שמה שאין ראשית להם אחרונה זהו המוקדם עובר צוקרה נמשך בעלמות ולקח אפלאטון זה שבבעלמות זקום זה שבצוקרה והוליד לו זה שבצוקרה ואחיה העיר נמשך להתבונן בחכמת הרב ז"ל והשלגת קלורו והערלת רמיותיו איך כלל כל זה שאמרוהו בקראו הצלתי בעל תכלית בכה זה אחר

היה מהשכל הפועל והכל יסוד חליו כי יאסף אל עמיו והיתה הנפש לרורה בלרור החיים כאשר תשוב הנפש אל האלהים אשר נתנה חוה אשר רמז חליו הרב ז"ל צאצרו ואשר תדעוהו כי חלו העניינים וכו' והו' לו זון אצובכר זן אלליג כאו שבחגרו והוא אשר ציאר זה צאיגרת הפטירה ולחמנו הארכנו בזה צפירושונו לאגרת אפסרות הדנקות בשכל הפועל לצדן רשד עוד חאר וחייבו זמחשבתם בזהת הצחינה שיהיה זה שאין תכלית לו יותר מזה שאין תכלית לו ירלה והוא נאנע כי לא יעבור עליו עד ששיגהו וכבר הוסס בלתי צעל תכלית הנה שקר והשקר חנוס חוייב זון השקר וידעו כאלו הם נאמלים ובאלו הם דצרים שיש להם התחלה וקויימת ואחר כן יוכיפו על הנחשז ההוא או יחסרו ומזנו וכל חלה ועניינים זמחשבים לא נאמלים בזה כלל כל הקומות מהספק וגלה חקוס ההתר ואשר לריך שמדעוהו כי להם התחלה ולא שלמות חס שלמות כבר קדם ציארורו בדרך השני ואם התחלה כי מזה שאין לו שלמות אין לו התחלה הנה זמאמרם שהמחודשים והתנועות הנופלות צעובר כבר נשלמו או התחילו ויוכיפו ויחסרו אין ענין לו לפי שאין להם התחלה ומזה שאין התחלה לו אין שלמות לו ומזה שאין שלמות לו אין התחלה ולא נשלמו היו אחרונים בזהת והיותם אין התחלה להם וחוייב מהיותם צעגור וחומותים רבים הנה כלל המחודשים אין התחלה להם ולא סוף ולא אחד זמחלקיהם בזון בזה שהם חלקים ולהם התחלה וסוף כאו שהעגולה בכללה אין לה התחלה ולא תכלית וכל אחד זמחלקו העגולה צעגולה ומלקיה להם התחלה וסוף ותכלית ר"ל בזה שהם חלקים נחמכים זון העגולה ותהיה אז צהם נקודה היא התחלה לא תכלית ונקודה היא תכלית לא התחלה וצמה שהחלק ההוא יתערב צעגולה ויורקס בה הנה זה שיהיה חמילה בלי תכלית תהיה תכלית ואשר היתה תכלית תהיה התחלה בזה שיהיה עתה נקודה צעגולה לא צמלקיה זה העגולה בכללה אין לה התחלה ולא תכלית וכן העניין צמנועה וכמו כן העניין בכלל המחודשים וכלל הזון זה כי הזון דרך זשל צאשר לוקם בבבלו הנה חזיה עתה שריו עליו הוא המכלית מעובר והתחלת העמיד ואם לקחת העתה הנאמל עתה צפועל בזה שהוא צעגולה וכן דור דור ודוריו וזשיגיו צעגולת המחוללים ואולם כאשר חלקה חלק הזון כאו השנה מעוברת המכליות בזה העתה ומחמקו ותחן לו חיליות צעלמו כאלו לא יבא לעולם אחרי זון ולא קודם יהיה שם בלי ספק עתה הוא תכלית זצלי שיהיה חמילה והוא האחרון המסתך באשר קרה במחלק העגולה וחילם באשר תשים השנה הזאת אשר היא חלק זמעגול הזון בזון ותחן אותה בזהת זמקוס שמרלה זמעגול הזון שב אל טצעו ויהיה העתה אשר הוא תכלית התחלה ואשר הוסס התחלה תכלית וכמו כן כל עתה ועתה שיבא צו ובכלל אין לחנועה ולזון ולמחוללים התחלה ושלמות זה לטצע הקצוה חוקיק בקצוה המחייב לאלה וחוייבם אל תלרו כי הכל צעגולה גם הראשון יראה זה צאצור כי הוא בלב ית' זמקצב וזה נפלל זמאמר זן רשד צאמר בכלל כל זה כי הכלל ואין סוף שני זמקצילים ולכן זמאזין הקדמות לא יחאר שכל זה צעל תכלית וצפוי חאר וכן לבלתי תכלית והאין סוף הוא זלד הכח לא זלד זה שנקחה ומזנו כאו שלא כאמר שמה שיפול צמחיד הוא בלתי צעל תכלית אצל כאמר שמה שיפול צמחיד הוא צעל תכלית וכן אחריו וכמו כן זמקצילי על חילן סוף זהאין תכלית הוא זלד הכח לא זלד הנופל והוא הנרלה כאמרנו לעולם ועד ירלה שהלד צמור ולא כובל לומר כל זה שכל צעובר כי זה דמיוני לא שכלי כי כאו שלא כובל לקחת כל העמיד כן לא כובל לקחת כל העובר כי הכלל ואין סוף כאו שאמרנו שם זמקצילים וכמו שאין לעובר התחלה כי אין לו שלמות כאו שצאמרנו כי אין הנה תנועה אחרונה כמו שאין הנה תנועה ראשונה וכל זה רמז עליו החכם צאמר ובאלו הדברים שיש להם התחלה וקויימת ואחר כן יוכיפו על הנחשז והוא וכו' כאלו הוא זוגבל זמחמל זמחשלים וכבר הבה חיונכר אל שראצי על קדקד זאת ההקדמה וגלה זמקומות בכל פרטיה בקפרו הידוע צמאמלות זמחשכות זה זמאמר לא הגיע חלינו אצל כבר גילינו לך כל זמקומות פרטיה כפי זה שראינו זמקפר השמע ופירושונו וראיתי להביא לך הנה עם זה זה זמאמר זן רשד בהפלת ההפלה על זה ואין סתם שרש הקויימת הזאת ואשר קדמה בי אין ספק כי ראה זמאמר ההוא וכלל וקדר וציאר ענייניו תכלית הציאר וחז' זזה הקויימת אשר לזדצרים היא שכלשר היו שתי תנועות קצובות בזון אחד דומה חלק נאמל זמכל אחת זמחיתה זין שני קלות זון זמחמלק זון הזון ההוא הנה יחס החלק זון החלק יחס הכל זון הכל זה חמות באשר היו השתי תנועות כוללות צפועל ואולם באשר לא יהיה זין שתי התנועות הכוללות יחס להיות כל אחת זמחיתה צפועל הנה לא חוייב שיהיה יחס הכל אל הכל יחס החלק אל החלק ולכן חס היה יחס החלקים אל החלקים יחס הרב אל הזעב לא יחוייב צקוה שיהיה יחס אחד זמזה אל האחד יחס הרב אל הזעב כי אחר שאין עם תכלית אין רצוי עם ולא זמעוט ולכן גם כן לא יהיה בלתי צעל

באור נרבוני לספר מורה נבוכים חלק א'

תכלית ונצחית בעל תכלית כי כאשר לוקח צבת הנה אין שם יחס וצוה יתרו כל הקפדות
הוגיעות להם צוה הטיעור והיותו קשה וכולם הוא זה שאזרו הנה לא יואלף התנועה
צוון ההוא אם לא הגיעו לפנייהם תנועות אין תכלית. התשובה שאין התנועה הקודמת תנאי
צויליות הוחלטה כי יואלף הקצות אין תכלית להם אבל הוא צווקר נמשך לצויליות ההתחלה
הראשונה הנלמדת וזה הלך וזוה שאין לו תכלית אין לו אללם התחלה ולא תכלית ולזה לא
ילדק על דבר וזוכו שכבר בלה וכבר ככנס צויליות ולא צוון העובר ולכן זה פישאלו המדברים
לפילוסופים הכלו התנועות אשר לפני התנועה ההיא היתה תשובתם שלא כלו כי מהנחתם
שאין ראשית להם כי לא יכלה אללם אלל אשר התחיל והיותו טוב שיושב צו וזוה שככנס
ושעולותיו כזו שככנס וצויליותו כי כל שניהם אין התחלה להם ולזה זהו שיהיו צבת ר"ל שאין
להם לא התחלה ולא תכלית לא ילדק עליו לא שהוא זוג ולא שהוא נפרד ולא שהוא התחלה
ולא שהוא תכלית ולא ככנס צוון העובר ולא צוון העמיד כי זה שצבת צושפטו הנעדר הנה
זה שהיה צפועל ומוגבל כעובר צנפט וחוץ לנפט הנה הוא צהכרת אם זוג ואם נפרד ואזכנס
זה שהיה כלל צלתי ומוגבל חוץ לנפט הנה לא יהיה אלל ואשר הוא צנפט כי הנפט לא תלייר
זה שהוא צלתי בעל תכלית צויליותו ויתבאר גם כן בשווא זוג או נפרד ואולם זלד הוא
חוץ לנפט הנה לא יתואר לא צהיותו זוג ולא נפרד אלל אם הונה צפועל ר"ל היותו בעל
התחלה ותכלית ולעווק הקושיא וקשיה ואשר וצווגה הארכתי צהתירה גם כי הרצ ז"ל יימד
לה ווקוס והיה הוא ותזורתו יהיה קדש:

פרק עה כמו שחשבו המעשים ירלה האלמנינים שני אלוהות ואחשבו שלזה כנו חכוי ישראל
האזונה הרעה ההיא האלמנינים צשתי רשיות ואין לאלה המדברים לתרץ
כשהעולם אחר ולא יוכל לחלקו לשנים עד יזכע שיהיו האלוהות שנים כי לא עשו העולם אחד
כי לא ידעו אחת הכושא וזוהת הלורה ולכן ישחשש
הרצ ז"ל צזה השרש על זה הדורש צעתיד באותו
יחוד השם ית' ולא נתן למדברים ווקוס
להשתמש צבתר אחד והבן זה:
פרק עז שאין גוף המדמקים
הוא הגשם ירלה צוה
הוא גשם נצעי
עלזותי: